श्रयसापरहोकजयेनैबपृथिबीजिताभवतीतितेवजितंजयएवासीतिभावः ॥ ६ ॥ अबङास्तपःङ्शाः ॥ ७ ॥ अहञ्चहाभोयोगःहञ्चसंरक्षणंक्षेमस्तदुभयंथमधिमभिकसंसारहपत्वान्महद्भयंतस्मान्मु व्यत्वमुक्तोभव ॥ ८ ॥ एकेति व्याघड्वत्तार्थपएवराजातोबध्यते पाराध्यंत्वस्यानुपंगिकंनमोचियेतुक्षममितिभावः ॥ ९ ॥ विषयानिति बहिरधींस्यक्काशांतःसंन्यासीसन्बध्यतइस्युक्तं तत्त् गंतरंबुद्धेविषयोयथातथापश्यजानीहि ॥ १० ॥ एवंचे त्यत्राहारादिकंमुनयोनकुर्युरितिद्वयोःश्लोकयोभविः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १२ ॥ भनसेवत्यागःकार्यहत्येतिचरस्यति निरामिषाइति अतआसा

नंत्यागीतिवद्नुस्षावादीभवसीत्यर्थः ॥ १ ॥ ईजानाः वर्णाश्रमाद्यभिमानिनः गताइतिशेषः मोक्षिणः निःसंगाः ॥ १ ५ ॥ १ ६ ॥ |तांजनकेनवहंत्युत॥ निर्हे निष्मेकेनमोक्षंसमनुष्यता॥१८॥ अनंतंबतमेवितंयस्यमेनासिक्षिचन॥ मिथिलायांप्रदीमायांनमेद्खातिकिंचन॥१९॥ विमुच्यदेहांसीयांतिसत्योर्विषयंगताः॥ १६॥ आमिषंवंघनंत्रीकेकमेहोकंतथामिषं॥ ताभ्यांविमुक्तःपापाभ्यांपद्माप्रोतितत्परं॥ १७॥ अपिगाथांपुरा न्शोचतोजनान्॥जगतीस्थानिवाद्रिस्थोमंद्बृद्धिनेचेसते॥ २०॥ दस्यपस्यतियःपस्यन्सचसुष्मान्सबुद्मिगन्॥ अज्ञातानां संकल्पुनिरारंभोनिराशोनिर्ममोभव॥ अशोकस्थानमातिष्ठइहचामुजचाव्ययं॥ १३॥ निरामिषानशोचंतिशोचसिलंकिमामिषं॥परित्यज्यामिषंसवं हषाबादांत्रमोस्यसे॥१४॥पंथानोपित्यानश्चदेवयानश्चविश्चतो॥ईजानाःपित्यानेनदेवयानेनमोसिणः॥१५॥तपसाबह्मचयंणस्वाध्यायेनमहर्षयः॥ मस्येत्यपजीवंतिमंदालोभवशासमाः॥ ९॥ विषयात्रतिसंगृत्यसंन्यासंकुवंतेयदि ॥ नचतुष्यंतिराजानःपश्चबुद्धांतरंयथा॥ १०॥ पत्राहारेररमकुहैदंतोलू मसैश्वतैर्यंनर्कोजितः॥११॥यस्विमांवसुषांकत्क्षांप्रशासेद्विलांचपः॥तुल्यार्मकांचनोयश्वस्कताषौनपार्थिवः॥१२॥ आसोद्रुकतेप्राज्ञःकरोतिविष्संबहु॥ जयोद्रुंध्थिव्यातेश्रेयोनिजितयाजितं ॥ ६॥ मानुषान्कामभोगांस्त्वमैश्वर्यंचप्रशंसि॥ अभोगिनोबलाश्रेवयां तिस्थानमनुत्तमं॥ ७॥ योगःसेमश्रग्ष्रस्यधमोधमौलियिस्थितो॥ मुच्यस्वमहतोभारास्यागमेवाभिसंश्रय॥८॥एकदिरकतेव्याघःकरोतिविघसंबहु॥त वांवेज्ञानात्संबोधाद्वद्भिर्यते। गलकत्तथा॥अन्भसेनायभ प्रज्ञाप्रासादमारुत्यअशोच्या

बंघनंराज्यसंगः ताभ्यामामिषाभ्यां ॥ १७ ॥ यनुपितुपैतामहंराज्यमित्युक्तत्रापित्वस्यासंगंदर्शयति अपिगाथामिति ॥ १८॥ यनूक्तिदिष्यादुर्योधनोहतइतितत्राह प्रज्ञेति मंदत्वादेवप्रज्ञाप्रासाद मारोढुमशक्तः अशोच्यान्त्वर्गेषनादीन्शोचतत्तद्वारादीचपश्यप्ति परदुःखेनमुखोसीतिभावः॥ २०॥ कत्निहिंबुद्धिमान्हत्यतआह दश्यमिति दश्यंद्षष्ट्रयोग्यंकर्तव्यमकर्तव्यंच अज्ञा तंज्ञाप्यति तस्यकर्तेष्यत्वमकर्तष्यत्वासंबोध्यतिसम्यक्निश्याययतिसाबुद्धिस्तद्वान्बुद्धिमान् ॥ २१ ॥